

**Praxis Beneficiorvm D. Petri Rebvffi Montispessvlani
Ivrvvm Doct. Ac Comitiss, Ivrisqve Pontificii Ordinarii
Professoris Paris. & ibidem in supremo Senatu Causarum
Patroni**

Rebuffi, Pierre

Coloniae, 1610

XII. Quæst. An Ordinarii possint recipere resig. in mensibus Pontificis, & resignata beneficia conferre.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63686](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63686)

Redan. de Sym. par. 2. c. 18. non. 3. Ita Flam. Paris. lib. 6. q. vlt. num. 108.

QVÆSTIO XII.

An ordinarii, in mensibus Pontifici reseruatis, possint recipere Resignationes, & beneficia resignata a liberè conferre, non obstantibus Concordatis, & aliis Apostolicis constitutionibus.

Circa materiam huius quæstionis notanda primò venit conclusio, quam ponit Flam. lib. 7. q. 11. num. 29. Quod primæ dignitates post pontificalem in Cathedralibus & principales in collegiatis, non possint renunciari, nisi coram Summo Pontifice. Nam propter reseruatiōem perpetuam huiusmodi dignitatum, quæ ponitur in Reg. Cance. (& quoad nos Germanos in Concordatis. §. de cæteris. &c.) alii inferiores nequaquam possunt se introumittere, cum non possint conferre. Ant. de Butrio in c. 2. num. 33. de rest. in integ.

2 Secunda conclusio. Si tamen Ecclesia aliqua habeat Indultum perpetuū eligendi præpositum (Sicut habet Ecclesia Augustana in Cathedrali, per Concordiā Bulla Alexandri VI. firmatam, & Leodienses quoad omnes Collegiatis per Concordiā sub Sixto V. renouatam) tunc existimo renunciatiōem validè fieri coram Capitulo: & Capitulum intra mensem iuxta Constitutionem Gregorii XIII. de pub. resig. posse procedere ad electionem præpositi, qui deinde tempore debito teneatur apud S. Sedem confirmatiōem petere, & Bullas expedire, omnino etiam intra tres menses à die electionis præfate, resignatiōem publicare. Nam etiam in electiuis beneficiis, tam coram Ordinario, quam Pontifice renunciatis, constitutionem Gregorianam de pub. resig. intrare, ex textu clarum est, §. cæterum ibi. etiam electiuis & manualibus, & de iure patronatus laicorum, &c.

4 Vbi obiter notand. talem publicatiōem intra dictum trimestre posse fieri per prælectionem summariam instrumenti Resigna-

tionis, & eiusdem transumptā copiam affigendo in loco Præposituræ & Cathedrali, etiā Bullis super confirmatiōe Romæ nondum expeditis. Nam hoc casu Bullæ non concernunt resignatiōem, sed tantū modo electionis factæ approbatiōem.

Per hanc verò conclusiōem non rectè infertur Episcopus irrequisito Pontifice posse renūciare in manus Capituli. Ratio principalis est, quia inter Episcopum, & Ecclesiam est contractum matrimonium, quod non potest solui, sine Deo, vel Papa. c. quod Deus. 33. q. 2. Et ob id Episcopus dicitur habere alas ligatas, quæ nō possunt solui sine Papa. c. nisi. de renunc. sibi. Quoniā et si pennas habeas, quib. satagis in solitudine aduolare, ita tamen adstrictæ sunt nexibus præceptorum, ut liberum non habeas, absque nostra permissiōe, volatum.

7 Tertia conclusio, in aliis minorib. beneficiis reseruatis per reseruatiōes generales, vel speciales, Ordinarii possunt recipere resignatiōes, beneficia autè resignata non conferre, Fed. de Senis. q. 36. nu. 62. Rota decis. 4. de renunc. in antiq. Cassad. decis. 8. nu. 9. de præb. Flam. lib. 7. q. 11. num. 32. & lib. 2. q. 3. num. 103.

8 Quarta conclusio, beneficia exēpta sunt renuncianda coram Summo Pontifice, vel Legato de latere, quia Superior eximiorū est solus Papa. c. auctoritate. de priu. li. 6. DD. in c. si Abbatem. li. 6. de Elect. Et hæc conclusio multo magis procedit in beneficiis consistorialib. Flam. dicto. lib. 7. q. 11. num. 37.

9 Quinta Conclusio, quoties beneficium, aliàs per Ordinarium conferribile, vacat, per factam in mense Ordinarii ad manus suas simplicem resignatiōem, non est dubium Ordinarium liberè conferre posse. Host. in cap. accepta. de rest. spol. Gabriel. consil. 187. lib. 1.

10 Quādo verò resignatio fit in manus Ordinarii, sed in mense Pontificis, tunc apparet ratio dubitandi circa beneficia Germaniæ, ex eo, quia resignans secundum cōmunem opinionem habetur pro mortuo, quoad beneficium resignatum. Cas. decis. 16. super Reg. Cance. Paris. Cons. 93. num. 25. vol. 4. **12** Et mors ciuilis æquatur morti naturali, quando

quando in casu occurrente idem operatur, quod mors naturalis. *l. Deo nobis. vbi Baldus. num. 3. C. de episco. & cler.* Ergo sicut Ordinarius in Germania non potest conferre in mensibus Pontificis per obitum vacantia, ita nec poterit quando vacent per mortem civilem renuntiatione.

13 Verum hac ratione non obstante, existimo etiam in Germania Ordinarios posse conferre beneficia in quocunque mense in suis manibus simpliciter resignata (dummodo talia sint, quae alias in mensibus non reseruat per obitum vacantia, ad ipsorum Ordinarios dispositionem pertinerent, & resignatio in illo casu alio speciali iure non sit prohibita, prout prohibetur resignatio promouendorum, de quo supra quaest. 9.)

14 Nam per reseruationem Concordatorum, Pontifex non videtur voluisse conditionem Ordinarios Germaniae facere duriores, illisue plus detrahere, quam Pontifices consueuerunt detrahere aliarum prouinciarum Episcopis: at per reseruationem Regularum Cancellariae, quibus ligantur omnes Nationes, pontifices solent eximere a reseruatione modum vacationis per resignationem. Sic in Bullario Romae impresso, fol. 1402. circa reseruationem mensium Sixti. V. in haec verba statuitur: Sanctissimus &c. cupiens pauperibus clericis, & aliis benemeritis personis providere omnia beneficia ecclesiastica, in mensibus Maii, Iulii, Augusti, Octobris, Nouembris, Ianuarii, Februarii, & Aprilis, &c. extra Romanam Curiam, alias, quam per resignationem quocunque modo vacatura &c. dispositioni suae generaliter reseruauit. Vbi nota verba: alias, quam per resignationem. Et similis reseruatio iisdem verbis existit in Regu. S. D. N. CLEMENTIS. VIII. Reg. 8.

15 Ad rationem dubitandi, quod resignas habeatur mortuo similis, responderi potest, argumentum a simili non procedere, quando in casu proposito aliqua dissimilitudo ex iure colligitur: at inter resignan-

tem & mortuum, Regula Cancel. reseruatoria mensium, facit differentiam, & nihil obstat quo minus eam extendamus ad casus Concordatorum, ergo tam Ordinarios Germaniae, quam alios, huiusmodi distinctio iuuabit.

Sexta Conclusio. Quomocunque & quandocunque fiat resignatio in manus Ordinarii, ipse Ordinarius de resignato beneficio non potest providere, suo, vel resignantis consanguineo, affini, vel familiari. Et Episcopus, vel Ordinarius sic conferens, suscipit a collatione, electione, praesentatione, confirmatione, inlitteratione, donec remissione a Romano Pontifice meruerit obtinere, & recipiens iisdem subiacet poenis. Sic ordinauit perpetua constitutione Pius V. con. 58. incip. *Quamae Ecclie. &c. cum decreto validissimo*: Volumusque eas (i. literas) sic (vid. Romae) publicatas, omnes & singulos perinde efficere, & obligare, ac si illis ipsis fuissent singulariter intimatae. *Flam. de Resig. lib. 5. qu. 6. nu. 2. & 188.*

Possent circa materiam Concordatorum plures formari quaestiones, sed nunc his contenti sumus. Et in quaestione, an Legatus de latere, in Germania possit conferre beneficia vacantia in mensibus Ordinarios non est multum laborandum. Na de iure loquendo non est dubium Pontifici & Legatum non habere manus ligatas per Concordata, & illos concurrere cum quibusvis Ordinariis. *Pur. li. 2. dec. 345. incip. in Vna Augustan.* Sed sicut Papa non solet sine magna causa signare supplicationes, pro beneficiis vacantibus in mensibus Ordinarios Germaniae, ita Illustrissimi Legati sunt eius humanitatis, vt contenti reseruationibus mensium Papalium, in aliis mensibus Ordinarii relinquunt liberam prouisionem.

Quod vidimus in Comitibus Ratispon. vbi cum in mense Ordinarii, per obitum D. de Kumerstar, vacaret Canonicatus Ratisponen. Illustrissimus CARDINALIS MADRVTIVS LEGATVS prudenter, non tantum non impediabat, sed sua benignitate adiuuabat: vt Capitulum Ratispon. ordinaria collatione, dictum Canonicatum conferret illustri, & generoso
D. AL.

D. ALBERTO Baroniâ Terringen, adoleſcenti ſummæ expectationis, vt quæ, & ego à cunabulis vidi inſigni pietate imbutum, dum eius fratris LADISLAI primogeniti, nunc Domini in Stein, & Pertſtein curam ſuſtinerem, & poſtea Anno. 97. Romæ eiusdem D. ALBERTI, in recitandis horis Canonicis, conſortio optatiſſimo fruere: Confirmet benignus DEVS quod in eo operari cæpit, vt ſit, & maneat exemplo bono, omnibus aliis nobilibus Canonicis. Amen.

Continuatio quorundam notabilium, partim ad Concordata, partim generaliter ad executionem literarum Apoſtolicarum pertinentium.

NOTABILE I.

Continens reſponſum iuris, ex Concordatis Germaniæ, in vna Auguſtan. Canonicatus, & Præpoſiture.

- 1 Non puto collationem Canonicatus in Cathedrali ſuſſistere. Nam etſi ex forma Concordatorum poſſint Ordinarii in menſibus, etiam reſeruatis, liberè prouidere, ſi non appareat Papam prouidiſſe intra tres menſes, à die notæ vacationis, id tamen intelligendum eſt, quatenus poſt illos tres menſes Papa non præueniat. Quia Concordata non impediunt collationes Papæ, etiam in menſibus Ordinariorum, ſed ſolum tollit gratias præuentiuas (quam olim habebant expectantes) *Caff. deciſ. 1. de part. Simonet. lib. 1. deciſ. 7. & tenuit Rota, in vna Meten. Canonicatus, coram R. P. D. de Rubeis. 8. Nouemb. 1577.*
- 2 Nec Papa dando facultatem conferendi Ordinariis, lapſo trimetſtri, in menſibus ſibi reſeruatis, cenſeri debet maiorem facultatem in iſtis menſibus Ordinariis dediſſe, quam in illis, quos Ordinariis expreſſè reſeruat, & ratio eſt, quia Papa concedendo facultatem Ordinariis collatoribus, vide-

tur ſibi maiorem reſeruariſſe. *ca. Dudum. & c. 8. quauis de præb. li. 6.*

Nec obſtat quod CONCORDATA dicant, liberè diſponere poterit, quia intelligit, liberè retentis terminis Concordatorum, hoc eſt, non obſtantibus gratiis præuentiuis, & ita fuit reſponſum in dicta Meten.

Minus obſtat Decretum irritans in CONCORDATIS appoſitum, quia non ligat Papam: cum non dicat, etiâ per Nos, vt fuit dictum in eadem Meten. & in alia Leodien coram Illuſtriſſimo Domino Cardinale Lancilloto tunc Rotæ Auditore. Neque facit, quod non videatur perfectâ collatio Papæ, non ſecuta publicatione in loco beneficii, intra tres menſes à die notæ vacationis in loco beneficii, quod allicui prouiſum fuerit: quia iam Rota reſoluit, verba illa: In loco beneficii, reſerri ad notitiam vacationis, non ad verbum, Apparuerit, & quod propterea non eſt neceſſe, quod inſtrimentum publicata ſit prouiſio Apoſtolica in loco beneficii. Et ita dixit Rota in Colonien. Canonicatus, corâ Fabio die 13. Ian. 1559. *vt in li. diuer. dec. dec. 126.* Et in hoc non poteſt fieri hodie difficultas, quia iſte intellectus approbatur etiam Conſtitutione Gregorii, edita ſuper declaratione, & c. *verſ. auudenteſq.*

Non etiam facit Conſtitutio ipſa Gregorii, quæ intra tres menſes mandat diſpoſitiones Apoſtolicas denunciari collatoribus, aut in loco beneficii publicari, qui loquitur de mandato de prouidendo, & ſimilibus diſpoſitionibus, quæ differunt à prouiſionibus. *Bonifacius in Clem. 1. nu. 69. de præb. Caſſad. deciſ. 1. vi. licet penden.*

Quantum ad Præpoſituram, multò minus tenet collatio Ordinarii, quia Concordata non capiunt Dignitates primas in Collegatis: imò expreſſè illas excipiunt, & intrat Regula Cancellariæ. 3. reſeruatoria dignitatum.

Quantum ad Canonicatum in Collegiata, quia non adhuc liquet, an prouiſio Apoſtolica, vel ordinaria præceſſerit, non poſſum aliquid reſpondere. Si ordinaria præceſſit, indubitatum eſt, quod eſt bona,

XXXX